

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. február 5. napján kelt 35.P.21.303/2019/14. számú ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes közéleti szereplő, politikus, a perben érintett időszakban a ... elnöke volt. A felperes 2013. október 31-én a törökországi ... Egyetemen előadást tartott. Az eseményen készült egy videofelvétel, amelyen a felperes az előadás során azt mondja: „Mi Attila unokái vagyunk, akiknek elve az igazság, akik bátran ellenállnak a rossznak és senkitől sem félnek, csak Allahtól.”
- [2] Az alperes által üzemeltetett www....hu portálon 2018. március 3. napján „... házhoz megy a székely pofonért Marosvásárhelyen” címmel cikk jelent meg. A cikk arról számolt be, hogy a felperest Marosvásárhelyen tett látogatásakor a színház előtt összegyűlt tömeg ellenségesen fogadta. Közlése szerint „természetesen láthatóan azt sem felejtették el a porszívóügynököknek, hogy korábban számos esetben az iszlám mellett foglalt állást, török szélsőségesekkel barátkozott, és felesküdt Allahra.”
- [3] Az elsőfokú bíróság az alperest a közlés miatt 2018. október 31. napján jogerős ítéletével sajtóhelyreigazításra kötelezte. Mivel a felperes álláspontja szerint az alperes az ítéletben foglalt kötelezettségének nem megfelelően tett eleget, végrehajtást kezdeményezett az alperessel szemben.

- [4] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnevét azzal, hogy az általa üzemeltetett www....hu portálon 2018. március 3. napján „... házhoz megy a székely pofonért Marosvásárhelyen” címmel megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a felperes felesküdt Allahra. Kérte az alperes kötelezését, hogy a jogsértésért sajnálkozását levélben fejezze ki és jogosítsa fel a felperest a bíróság arra, hogy ezen levelet nyilvánosságra hozza. Kérte továbbá az alperes kötelezését 600.000 forint sérelemdíj és annak 2018. március 4. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatai megfizetésére.
- [5] Előadta, hogy a valótlan állítás miatt ugyan a bíróság helyreigazításra kötelezte az alperest, az alperes azonban az ítéletnek csak részben tett eleget. A felperes egy magát kereszténynek tartó személy, akiről azt állítani, hogy egy másik vallás istenére esküszik fel nem tekinthető lényegtelen információnak, az állítás súlyosan sértő a felperesre, mint keresztény vallását gyakorló emberre nézve. Az országgyűlési képviselőválasztás kampányának vége felé tett közlés szava hihetetlen közéleti szereplőként állította be, hiszen bevándorlást ellenző politikus, a bevándorlást ellenző párt elnöke volt.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint az a kijelentés, hogy a felperes a ... elnökeként felesküdt Allahra, valós tényállítás, amely nem sértő, és nem is alkalmas a felperes jóhírnévhez való jogának megsértésére. Előadta, hogy a cikk alapjául szolgáló közlés onnan eredeztethető, hogy 2013. október 31. napján a felperes a ... Egyetemen előadást tartott, amelyről egy a ... szervezet Facebook oldalán megtekinthető videófelvétel készült. Ezen a felperes azt a kijelentést teszi, hogy „Mi Attila unokái vagyunk, akiknek elve az igazság, akik bátran ellenállnak a rossznak és senkitől nem félnek csakis Allahtól.” Álláspontja szerint az a mondat, hogy a felperes senkitől nem félne, csak Allahtól, egy hittétel, amely kellő alappal nevezhető vallási alapon értelmezhető felesküdéssnek. Utalt arra is, hogy a cikkben egy képfelvétel van, ahol a felperes utcai fórumán résztvevők egy táblát tartanak, ahol a felperes turbánt visel és egy mondatát idézik. A török nyelvű hallgatóság számára a videón látható reakció alapján egyértelmű volt, hogy a felperes a törökök Allahja mellett tett hitet.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy az általa üzemeltetett www....hu portálon 2018. március 3. napján „... házhoz megy a székely pofonért” címmel megjelent cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy felesküdt Allahra. Kötelezte az alperest, hogy a felpereshez 15 nap alatt eljuttatott levélben fejezze ki sajnálkozását a fenti jogsértésért a felperes irányában. Feljogosította a felperest, hogy a részére eljuttatott levelet nyilvánosságra hozza az általa választott módon. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 600.000 forint sérelemdíjat, valamint ezen összeg 2018. március 4. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 38.100 forint perköltséget és 36.000 forint eljárási illetéket az államnak külön felhívásra.
- Az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2), (5) bekezdésére, valamint a PK 12. számú állásfoglalására alapította. Indokolása szerint az alperes nem vitatta, hogy tényállítás az a közlése, miszerint a felperes Allahra felesküdt, ezért annak valóságát az alperesnek kellett bizonyítania. A csatolt videófelvételt nem találta alkalmasnak annak bizonyítására, hogy a felperes valóságosan felesküdt Allahra. A csatolt bizonyíték szerinti mondat nem minősíthető eskütételnek. E vonatkozásában a mondat pontos fordításának nincs perdöntő jelentősége. Mindezekre tekintettel a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította a jogsértést. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján kötelezte az alperest elégtételadásra.

Kifejtette, hogy a bírói gyakorlat lehetővé teszi a sajnálkozás kifejezését, különösen a jelen perbeli esetben, ahol nagy nyilvánossághoz jutott el a felperesre nézve sérelmes, valótlan közlés, mely óta hosszabb idő telt el.

A Ptk. 2:52. § (1), (2), (3) bekezdései alapján rendelkezett a megállapított jogsértésre tekintettel az alperes sérelemdíj fizetésére kötelezéséről. Értékelte, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján nem szükséges a sérelemdíjra való jogosultsághoz. Köztudomásúnak tekintette, hogy a jogsértés a felperes megítélésének hátrányos megváltoztatására alkalmas volt, különösen úgy, hogy sorozatban jelentek meg a felperesről valótlanosságot közlő olyan cikkek az országgyűlési választások előtt, amelyek alkalmasak voltak a felperes politikusi és magánemberi hiteltelenítésére. A felperes, mint keresztény hitét nyíltan felvállaló, azt gyakorló politikus társadalmi megítélését rontja annak valótlan állítása, hogy a felperes felesküdött az iszlámra. Mivel több hasonló közlést érintő per volt folyamatban a felek között, a sérelemdíj összegének meghatározásánál értékelte a sérelemdíj magánjogi büntetési funkcióját. Kifejtette, hogy sajtótermék esetén a későbbi jogsértés megelőzését csak a kellő mértékű sérelemdíj szolgálhatja, ezért a bíróság az igényelt 600.000 forint összegű sérelemdíjat a jogsértéssel arányosnak találta és a keresettel egyezően annak megfizetésére kötelezte az alperest.

- [8] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan pedig a sérelemdíj összegének 100.000 forintra történő mérséklését. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapította. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat, illetve a köztudomású tényeket kirívónak okszerűtlenül és tévesen értékelte. A kifogásolt közlés ugyanis álláspontja szerint valós tényállítás és nem is sértő.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte azt a felperes által sem vitatott tény, hogy a felperes számtalan nyilatkozatot tett arról, hogy milyen kapcsolat fűzi szélsőséges politikai csoportokhoz, illetve Törökországhoz, amit igazol az is, hogy nem kifogásolták a cikk azon részét, mely szerint számos esetben az iszlám mellett foglalt állást, török szélsőségekkel barátkozott. Nem indokolta az elsőfokú bíróság azt sem, hogy hogyan értékelte a sérelmezett cikkben szereplő képfelvételt, amely bemutatja, hogy a felperes utcai fórumán résztvevők egy felperest turbánban ábrázoló táblát tartanak, és a tábla idézi az egyik elhíresült mondatát. A kifogásolt cikk beszámol arról is, hogy a felperest a Marosvásárhelyen összegyűlt mintegy 40 ember között volt, aki „Allah Akbar” kiáltással fogadta, ebből vonta le a cikk azt a következtetést, hogy láthatóan nem felejtették el a felperesnek, hogy felesküdött Allahra. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság kirívón okszerűtlenül értékelte a ...i Egyetemen tartott előadásból idézett mondatot is. Hangsúlyozta, hogy az a mondat, miszerint a felperes és vélhetően a magyarok senkitől sem félnek, csak Allhtól, egy hittétel, amelyet kellő alappal nevezhetnek vallási alapon értelmezhető felesküvésnek. Nem szükséges ahhoz az „esküszöm” szónak elhangoznia, hogy a felperes cselekvése vallási szempontból felesküvésnek minősüljön. Ezt erősíti a ...i előadásról készült videó teljes kontextusa. A török anyanyelvű hallgatóság számára ugyanis mind kontextusában, mind jelentésében egyértelmű volt, hogy a felperes a törökök Allah-ja és nem a keresztény Isten mellett tett hitet. Azzal, hogy a felperes maga sem kifogásolta, hogy számos esetben az iszlám mellett foglalt állást tovább erősítette azon alperesi következtetést, miszerint a felperes azzal akart imponálni az iszlám vallású török szélsőségeseknek, hogy nyilvánosan kijelenti, hogy csak az ő istenük, az iszlám vallás istenétől fél, aki nem azonos a keresztények Istenével. Hivatkozott arra, hogy valótlanosság esetén sem sértő semmilyen módon a felperesre nézve a közlés.

A sérelemdíj mértékét eltúlzottnak tartotta, mivel az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a felperes évek óta közismert személy, volt politikus, korábban állandó szereplője volt az országos híradásoknak. A társadalmat megosztó vitákban tett megnyilvánulásai, valamint politikai tevékenysége miatt a mai napig széleskörű közérdeklődésre tartanak számot a személyével

kapcsolatos közlések. Ezek a körülmények kiemelt jelentőségűek a felperes tūrésı kötelezettségének és ezáltal személyiségi jogvédelme korlátainak megítélése szempontjából. Hivatkozott arra, hogy a felperest a hátrányok körében a keresetével érvényesíthető sérelemdíjat megalapozó többlettényállást nem igazolt. A felperes nagyobb tūrésı köteletségére figyelemmel csupán minimális sérelemdíjra tarthatna igényt egy esetleges jogsértés megállapítása esetén is. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy az általa megállapított sérelemdíj miként és mennyiben alkalmas a felperest ért nem vagyoni hátrány kiegyenlítésére.

Megalapozatlannak tartotta a nyilvánosságra hozható sajnálkozást kifejező levél formájában történő elégtételadásra kötelezést is. Megbánásra ítélettel senki nem kötelezhető [BH2014. 6.175 (Kúria Pfv.IV.21.435/2013.)]. A sérelmet szenvedett fél részére a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés nyilvánosságra hozatala általában kellő erkölcsi jóvátételt biztosít.

- [9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, okszerű következtetéseket levonva hozta meg ítéletét, amelynek során sem anyagi, sem eljárási jogszabályt nem sértett. Hivatkozott arra, hogy az alperesi fellebbezés nem felelt meg a fellebbezés tartalmi követelményeinek, mivel nincs megjelölve benne jogszabály, amelyet az alperes álláspontja szerint sért az elsőfokú ítélet. Nem jelölte meg az alperes, hogy miért és mennyiben okszerűtlen a bizonyítás eredménye, kizárólag a sérelemdíj körében mérlegelési jogkörben meghozott döntés felülbírálatára van lehetőség az új Pp. szabályai szerint. Hivatkozott arra, hogy az ítéletőábla jogerős ítéletében már megállapította, hogy a kifogásolt alperesi közlés tényállítás és valótlán, az alperes által csatolt videófelvétel nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperes felesküđött Allahra és az ott szereplő mondat nem minősíthető eskütételnek. Az pedig, hogy egy retorikai fogást sikeresen alkalmazott, és az előadása sikert aratott, nem lehet bizonyíték az alperesi állításra. Visszautasította, hogy az előadásai hallgatói szélsőségesek lennének. Előadása szerint, azt, hogy felesküđött Allahra nem a marosvásárhelyi demonstrálók állították róla, hanem az alperes. Hangsúlyozta, hogy valótlán és sértő állítások kapcsán pedig nincsen nagyobb tūrésı kötelezettsége, az ilyeneket közszereplő sem köteles elviselni. Az elsőfokú bíróság értékelte ugyan az alperesi jogsértés súlyát, a megjelenés időpontjának jelentőségét, azt azonban nem, hogy az alperes a jogerős ítélettel elrendelt helyreigazítást a mai napig nem tette közzé, ennek a mulasztásnak vissza kellett köszönnie a sérelemdíj összegszerűségében is (Fővárosi Ítéletőábla 32.Pf.20.540/2019/5.). Azt sem értékelte, hogy egy privát szféráját is jelentősen érintő vallásos érzületét is sértette, ezért a közéleti szerepvállaláson túl a magánszférát is érintő jogsértésről van szó. Helyesen vette figyelembe azonban az elsőfokú bíróság a sérelemdíj magánjogi büntető funkcióját, mert az alperes révén széles tömegek szereztek tudomást a valótlán állításról. Az alperes nem véletlenül hozta ezt éppen az országgyűlési választási kampány hajrájában napvilágra úgy, hogy meg sem kísérelte beszerezni az álláspontját. A lejárató célzat nem vonható kétségbe az esetben, amelyet kiemel a helyreigazítás közzétételének elmaradása is. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélethez képest alacsonyabb összegben megállapított sérelemdíj sem a jogsértés súlyával, sem az amiatt rá háramló következményekkel nem lenne arányban. Az elégtételadás körében hivatkozott a 32.Pf.20.630/2019/4-II. számú ítéletre, ahol a Fővárosi Ítéletőábla úgy foglalt állást, hogy a bocsánatkérés, mint jogkövetkezmény jelentős szubjektív tartalommal bír, a sérelmet szenvedett fél megkövetése azonban erkölcsi elégtétel, amely a hasonló jogsértések esetén indokolt még abban az esetben is, ha a sérelmet okozó jogi személy.

- [10] A fellebbezés nem alapos.

- [11] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.

- [12] A fellebbezésből megállapítható, hogy a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör alkalmazását, a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése körében, mely körülmények figyelmen kívül hagyására alapozva kérte az alperes, mely okból tartotta jogszabálysértőnek a jogsértés megállapítására, az elégtétel adására, illetve a sérelemdíj összegére vonatkozó rendelkezést. A fellebbezés alkalmas volt ezért az érdemi felülbírálatra.
- [13] A másodfokú bíróság az iratok megvizsgálásával megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el eljárása során orvosolhatatlan, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést. A jogvita eldöntéséhez szükséges releváns tényállást helyesen állapította meg.
- [14] A másodfokú bíróság a fellebbezésre tekintettel az alábbiak kiemelése mellett a jogsértés megállapítására vonatkozó döntésével és annak indokaival is egyetértett.
- [15] A kifogásolt közlés értelmezésénél a személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás szempontjaira figyelemmel a szöveg egészéből és az átlagolvasó értelmezéséből kellett kiindulni. A cikk a felperes marosvásárhelyi fogadtatásáról számol be, az Allahra történt felesküvésre vonatkozó közlést nem a jelen idejű esemény, hanem annak magyarázataként jeleníti meg, a múlt egyik eseményére utalva. Közömbös ezért a közlés vizsgálata szempontjából, hogy a felperest milyen tartalmú táblákkal fogadták Marosvásárhelyen. A felperes ...i egyetemen elhangzott előadásának szövege, tartalma és körülményei nem tekinthetők köztudomású tényeknek, ezek a cikkből nem is derülnek ki. Az átlagolvasó ezért az iszlámhívők istenére történt felesküvést valamely szimbolikus cselekvésnek, a felperes iszlám hite megvallásának, az azzal való azonosulás kifejezésének, Allahnak tett fogadkozásnak értelmezi.
- [16] Egy ilyen cselekmény valóságának alátámasztására pedig az alperes által hivatkozott, és az elsőfokú ítélet tényállásában is rögzített mondat alkalmatlan, az alperes által bizonyítékként hivatkozott videófelvétel alapján is. A felperes részéről egyetlen mondat hangzik el török nyelven, amelynek a tényállásban megállapított, fellebbezéssel nem támadott fordítása szerint a magyarok Attila unokái, akiknek elve az igazság, akik ellenállnak a rossznak, és senkitől sem félnek csak Allahtól. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ez nem igazol felesküvést Allahra. A felperes nem személyes hitéről, hanem a magyarokról, és a magyaroknak tulajdonított felfogásról, lelkületről beszélt.
- [17] Nincs ezért jelentősége annak, hogy a felperes Istent akart-e mondani, vagy a hallgatóságnak imponálva, közös pontokat keresve, az egyistenhívők (pl. keresztények, iszlám hívők, zsidók) által egyaránt tisztelt Isten iszlám vallásban, arab kultúrában használt nevét, Allahot. Az is közömbös, hogy a törökországi hallgatóság az Allah szó hallatán lelkesedéssel fogadta a felperes kijelentését, és hogy a törökországi hallgatóság, hogyan értette a mondatban megjelenő szándékolt vagy véletlen kettősséget. A kijelentést a magyar közéleti viszonyok keretei között kellett értékelni, mivel a perben kifogásolt felesküvésre vonatkozó közlés a magyar sajtóban jelent meg, címzettje pedig a magyar közéleti közvélemény volt.
- [18] Az alperes fellebbezésében maga is utalt arra, hogy a hivatkozott mondattal a felperes a törökországi hallgatóságának kívánt imponálni. A közéleti információáramlás egyik csomópontjaként, a

törökországi előadással többször foglalkozó médiaszolgáltatóként nyilvánvalóan ismert volt az alperes előtt, hogy az iszlám vallással rokonszenvét kétségtelenül többször kifejező, azonban közismerten jobboldali, keresztény vallását kinyilvánító pártvezető nem módosított a hitvallásán. Nem tett hitet az iszlám vallás mellett az előadáson törökül elhangzott mondattal, és a felperes részéről az iszlám többségű hallgatóság felé tett gesztus, istenfélelmet kifejező mondat nem fejezi ki a felperes addig hangoztatott vallási meggyőződésének megváltoztatását. Az iszlám hitre értelmezett, Allahra felesküvéssel kapcsolatos alperesi közlés ezért szándékosan valótlan, és félrevezető tény állításának tekinthető.

- [19] Az alperes által fellebbezésében is előadott további, a felperes szélsőségeseknek nevezett csoportokkal ápolt kapcsolataira, az iszlám vallásról alkotott véleményére vonatkozó hivatkozásai nem foghattak helyt, mivel egy másik vallásról alkotott, akár azzal szimpatizáló vélemény, vagy a politikai kapcsolatok más vallásra felesküvést nem igazolnak. A felperes iszlámmal kapcsolatos megnyilvánulásai, viszonya, szóhasználata kétségtelenül közéleti vita tárgyát képezhette, ez azonban nem adott felhatalmazást szándékosan valótlan közlések megtételére.
- [20] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a közlés sértő jellegét is. A jobboldali, magát keresztény értékeket valló pártként jellemző, keresztény vallási meggyőződését is kifejező pártvezető számára bántó, és alkalmas a társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására a vallásos meggyőződésére vonatkozó félrevezető, valótlan állítás.
- [21] A felperes kétségtelenül közéleti szereplő, azonban az ilyen, a felperes közéleti szereplései ismeretében tudatosan félrevezető, magánszféráját is érintő valótlan és sértő tényállítást még a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglalt nagyobb törési kötelezettségére figyelemmel sem köteles elviselni. A hamis tényállítások önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt, és a felelősség alól a közlő is csak abban az esetben mentesülhet, ha a tőle a foglalkozása körében elvárható gondosság ellenére nem tudott a tényállítás valótlanságáról. A videó és a fentebb kifejtettek alapján ez a helyzet a perbeli esetben nem állt fenn. Az alperes nem biztosított lehetőséget arra sem, hogy a felperes az elhangzott mondattal kapcsolatban az álláspontját kifejtse.
- [22] Mindezekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kifogásolt közlés sértette a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a felperes jóhírnevét. A felperesnek ezt a jogsérelmet nem kellett eltúrníe a Ptk. 2:44. § alapján a közéleti véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében sem.
- [23] Az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján alkalmazott elégtételadásra kötelező rendelkezésével. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontját nem sérti a sajnálkozást is kifejező elégtételadás, ezért ez okból az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem volt alap. A bíróság nem arra kötelezte az alperest, hogy átérezze, vagy értsen egyet a sajnálkozással, hanem csak arra, hogy fejezze ki, arra alkalmas módon a sajnálkozását. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a személyiségi jogvédelem és a jogkövetkezmények nem a vagyoni viszonyok megbomlott egyensúlyát hivatottak helyreállítani, ezért az olyan tartalmú sajnálkozó közlemény is alkalmas lehet elégtétel adására, amely ugyan nem önkéntes, de a sérelmet szenvedett fél számára elégtétel érzését adja, reputációját a jogsértő hátrányára növeli.

- [24] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Ptk. 2:52. § (1), (2) bekezdése alapján a felperes sérelemdíjra is jogosult volt. A sérelemdíjat a bíróságnak a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel kellett megállapítania, a sérelemdíj összegszerűségének meghatározásához nem volt szükség annak levezetésére, hogy a felperes miért az általa meghatározott összegű sérelemdíjat látja alkalmasnak a sérelme orvoslására.
- [25] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíjjal az alábbiakra figyelemmel.
- [26] Kétségtelen, hogy a felperes iszlám valláshoz való viszonya, ezzel kapcsolatos közéleti megnyilvánulásai élénk közéleti vita tárgyát képezték, a felperes közéleti szereplőként a hitelességét érintő kérdéseket, személyiségi jogai védelmének nagyobb korlátozását köteles elviselni a közéleti kérdések szabad megvitathatósága érdekében. A bírósági gyakorlat továbbá kisebb összegű sérelemdíjat állapít meg közéleti véleménysszabadság gyakorlása során elkövetett jogsértés miatt. Ez a gyakorlat a Ptk. 2:44. § és annak alkotmányos értelmezését kibontó 7/2014. (III. 7.) AB határozat alapján azt tartja szem előtt, hogy a sajtószervet sújtó nagyobb összegű sérelemdíj bénítólag hathat a közéleti viták kibontakoztatására, a közéleti szereplőknek nagyobb türelemmel kell viselkedniük és számos fórum, közlési lehetőség áll rendelkezésükre a cáfolatok közre adására, a felvetett kérdések tisztázására. Az ilyen közérdeklődésre számot tartó kérdések, közvéleményt foglalkoztató események, azok valóságának megvitatásának terepe elsődlegesen a politikai nyilvánosság kell legyen. Szem előtt kell tartani azt is, hogy a választási kampányidőszakot a 3240/2019. (X. 17.) AB határozatban is az Alkotmánybíróság olyan szituációnak tekintette, amelyben a lehető legerősebben jönnek számításba a közügyek minél szabadabb vitája melletti érvek.
- [27] Ezek az érvek azonban kisebb súllyal esnek latba a tudatosan félrevezető, lejárató célzatú, valótlan állítások terjesztése esetén. Az előadáson elhangzott szöveg és videó alapján tudatosan félrevezető közlésre tekintettel az alperesi jogsértés súlya és a felróhatósága is jelentős. Ilyen esetben a magánjogi büntetés funkció is erőteljesebben kell, hogy érvényesüljön. Köztudomásúként elfogadható, hogy a felperes ismét magyarázkodásra szorulhatott, és a vallásos meggyőződését sértő, ezáltal magánszféráját is érintő kijelentés politikusként is rosszul érintette. A végrehajtás megfelelő módja az elsőfokú ítélet által megállapítottak szerint vita tárgya, ez a körülmény a sérelemdíj összegét nem növelhette.
- [28] Fentiekre figyelemmel, különösen a lejárató célzat és a félrevezető tartalom miatt a másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét, ezért a sérelemdíj összegének felülmérlegelésére sem volt alap a Pp. 279. § (3) bekezdése, a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján.
- [29] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [30] A fellebbezés nem vezetett eredményre, erre tekintettel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdés alapján a csatolt költségjegyzéket figyelembe véve 15.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[31] A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2020. május 15.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró